

Då provinsialläkaren i Gunnarsnäs distrikt nu afsagt sig denna befattning (såsom varande pensionsberättigad), anser jag tiden vara lämplig för en reglering af läkaredistriktet på Dalsland på ett sådant sätt, att Valbo häradsbor måtte i detta fall blifva bättre än hittills tillgodosedda.

På grund af hvad jag sålunda anfört tager jag mig friheten hemställa,

att Riksdagen måtte bevilja ett årligt anslag af 3,000 kronor för ett nytt provinsialläkaredistrikt på Dalsland, omfattande Valbo härad och med station i Högsäter.

Stockholm den 26 januari 1889.

Magnus Andersson.

N:o 119.

Af herr **J. Ericson** i Borekulla, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utfärdande af föreskrifter, afseende kontroll af tillåtna lotteriföretag.*

Då antalet af tafvelotterier, industrilotterier, basarlotterier och dylikt synes alltmera tilltaga, tyckes detta visa, att den lotterispelande allmänheten är i ständigt stigande, men i samma stund ligger också den faran nära till hands, att lotteriväsendet skall urarta till geschäftsmässigt »lotteriskoje». Det kan visserligen icke nekas att mången köper sin lott för att befrämja det eller det goda syftet, hvarmed lotterierna oftast äro förknippade, men de personer finnas också — och de torde

icke utgöra det minsta antalet — som köpa sina lottsedlar endast från affärssynpunkt i beräkning att erhålla vinst. Lyckan kan gynna den ene spelaren och icke den andre; men i det hela böra från denna synpunkt de lotterispelande kunna fordra att erhålla någorlunda full valuta för sina penningar. Tyvärr saknas dock ej exempel att den lotterispelande allmänheten blifvit grundligt narrad, då deremot det med vederbörligt tillstånd anordnade lotteriföretaget erhållit en oskäligen stor vinst. Funnes deremot på hvarje till salu utbjuden lottsedel en fullständig dragningsplan, der lotternas och vinsternas antal en gång för alla vore bestämdt, der hvarje vinst vore beskrifven och värderad till pris ej högre än att lotteriet, om den vinnande så önskade, vore förbundet att lösa densamma för hälften af det i dragningsplanen upptagna värdet, om, säger jag, vidare hvarje lottsedel innehölle bestämd uppgift om den eller de dagar, då dragning skulle ega rum, samt de dagar och affärslokaler, hvarest gratis tillgängliga dragningslistor kunde afhämtas, så skulle sådant utan tvifvel icke litet bidra till allmänhetens rättssäkerhet gent emot våra inhemska lotterier. Då emellertid äfven andra utvägar till målets vinnande torde finnas, får jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om anstalters vidtagande, hvarigenom större rättssäkerhet beredes den lotterispelande allmänheten gent emot dem, som med vederbörligt tillstånd bortlotta alster af konst eller industri, bazarartiklar och dylikt.

Stockholm den 26 januari 1889.

Joh. Ericson.
Borekulla, Halland.